

Библиотеката

ЦЕНА НА ВЪСТНИКА:
 За България годиш. 6 л.
 За 6 месеца. 3 л.
 За странство год. 8 л.
 За 6 месеца. 4 л.
 Всичко, що се отнася до
 въстника, се адресира:
 до редакцията на в-къ
 „Свѣтканица“ — в Варна.

СВѢТКАВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВЪСТНИКЪ

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДЕЛЯ

Редакторъ-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

Тукъ — аща:
 и 50 ст. тра-
 ница за гармоничен ретъ.
 За обявления на съдеб-
 нитъ пристави се плаща
 по 0'4 ст. на дума.
 Неплатени писма не се
 приематъ.
 Разкопски не се връщатъ.

Г-ца Стоянка М. Кръстева

и

Г-нъ Иван Върбановъ

търговецъ

СГОДЕНИ

Варна, 12 Февруарий 1911 год.

Д-ръ Б. АСТАРДЖИЕВЪ

специалистъ по Кожнитъ и Венерически
болѣсти.

П болни ежедневно отъ 6—9 ч. слѣдъ обѣдъ:
дамы отъ 1—3 ч. слѣдъ обѣдъ.

Ул. „Дунавъ“, № 6 — Варна.

Стоянъ Е. Руссевъ

Георги Желѣзковъ

адвокати.

Приематъ и водятъ дѣла прѣдъ всички сѣдилища въ царството.

Писалищъ подъ I Варненски Мир. Сѣдия, близо до окр. сѣдъ.

ВАЖНО.

Въ ново откритатъ

книжарница Сава Тодоровъ — Варна.

Улица „Прѣславска“

ще намѣрите разни видове търговски тефтери, копирни книги,
първокачествени пошивателни хартии, мастила български и евро-
пейски, пощенски хартии, пликосе, мастилници разни видове и
др. канторски принадлежности при цѣни твърди и износни.
Освѣтъ горнитъ стоки, въ книжарницата се продаватъ на дребно
и на едро италиански мандолини, китари, корди и части, сапо-
ни, одеколони, парфюми, пасти за зъби „Одонтонъ“ отъ
Руската Парфюмерийна Фабрика А. RALLET & Co—Москва.

Ц х и х ай-износни.

1—10

Отъ книжарницата.

КУРСЪ ПО ДАМСКИ ДРѢХИ.

Отъ 15 октомври открихъ едногод. курсъ по горни и
долни дамски дрѣхи. Желаящитъ да посѣщаватъ курса
да се отнесатъ лично до менъ 4 уч. 5 линия № 10.

М. Матѣва.

Стамболиститъ прѣдъ държавния сѣдъ.

Свърши се вече и многошум-
ния въпросъ съ сѣденето на
крадцитъ стамболисти.

Слѣдъ дълги разслѣдвания и
горѣщи прѣнния, камарата прѣ-
дала на сѣдъ героитъ на „не-
избѣжната фаза.“

Трѣбва да се поздравимъ съ
този високопоучителенъ резул-
татъ, който ще внесе омпротво-
рение и пълно спокойствие въ
развѣлнуваната общественна съ-
вѣсть.

Тутакси трѣбва да се забѣ-
лѣжи, че испращането на крад-
цитъ прѣдъ Държавния сѣдъ не
може да се счита като дѣло на
днешното правителство. Отъ три
години насамъ, чрѣзъ печата и
чрѣзъ словото, цѣлия български
народъ непрестанно искаше въз-
мездие за многобройнитъ прѣ-
стѣпления на стамболиститъ.
Подъ неудържимия напоръ на
общественното мнѣние, най-сет-
нъ демократическото болшин-
ство се видя принудено да лик-
видира този трѣнливъ въпросъ.
Ако бѣше оставено на прави-
телството, то не щѣше да се
занимава съ тази досадна рабо-
та. Има всички основания да се
вѣрва, че правителството замед-
ляваше разрѣшението на този
въпросъ съ единственната цѣль
да продължи днитъ на своето
позорно властвувание. Тѣй щото,
колкото и да е похваленъ акта
за държавенъ сѣдъ, толкова по-
вече е осѣдително и подлото по-
ведение на правителството. Ако
и да сж събрани неуборими
доказателства за държавнитъ
прѣстѣпления, но, спорѣдъ общо-
то признание на анкетьоритъ,
тѣ сж успѣли да заличатъ ули-
китъ на множество други прѣ-
стѣпления. Съ нищо неоправда-
ното протакане на тази работа,
правителството умишлено ста-
на укривателъ на стамболиститъ.
И Генадиевъ е билъ правъ, като
апелиралъ къмъ демократитъ да
бждатъ послѣдователни съ себе
си и да го опростятъ. Полити-
ческитъ спекули съ сѣденето на
стамболиститъ сж явни и за то-
зи грѣхъ правителството ще от-
говаря прѣдъ българския на-
родъ.

Съ възбуждане углавно прѣ-
слѣждане противъ обирачитъ на
държавната хазна, най сетяъ се
освѣщава ерата за по-честно и

доброевѣстно управление на
държавата. Койго би дрѣзналъ
да се гаври съ народнитъ прав-
дини и държавнитъ срѣдства, той
ще да знае, че общественното
мнѣние държи сметка за всичко,
че то не винаги ще търси от-
говорноститъ. Прѣдъ призрѣка
на Държавния сѣдъ всѣки трѣб-
ва да се замисли и настоящето
да служи за поука на бждѣща-
та държавна дѣятелностъ.

Като се прислѣдватъ и наказ-
ватъ върховнитъ прѣстѣпления,
у народа ще се възстанови раз-
колѣбаното убѣждение за прав-
да и законостъ. България трѣб-
ва неуклонно да слѣдва своя
исторически пътъ на разумна и
свободолюбива нация, за да мо-
же да постигне успѣхъ и свър-
шенство въ своето държавно и
политическо устройство.

Освобождението на България. (19 Февруарий).

Днесъ е 19 Февруарий, великия на-
ционаленъ празникъ. Изпълниха се
вече тѣкмо 33 години, когато се тури
край на нечесното петвѣковно иго.
Нашата велика освободителка обнажи
меча си и порази вѣковния притѣ-
снителъ.

Кой не си спомня за този великъ
исторически моментъ? Кой не си спо-
мня за онази чудовна кървава епопея,
когато се трошаха веригитъ на пет-
вѣковното крѣпаво робство? Този ве-
ликъ споменъ събужда въ душата на
всѣки българинъ чувството на умиле-
ние и дълбока признателностъ. Бъл-
гарската свобода се закупи съ огро-
мни парични и човѣшки жертви. За
всѣки освободенъ българинъ Русия по-
харчи по 1750 лева; а въ тежката,
продължителна и упорита война за-
гинаха 200,000 души руски воини.
Българската земя бѣ оросена съ брѣ-
ската руска кръвъ, съ която се запе-
чатиха нашата свобода и независимостъ.
Само при мисълта, че нашата поли-
тическа свобода е спечелена съ таки-
ва колосални жертви, ний трѣбва да
умѣемъ да бранимъ и цѣнимъ тѣй
лесно придобититъ права и свободи.
Безспорно е, че—въ лицето на своитъ
и устраними борци, великани на ми-
сълта и прогреса, каквито бѣха Бо-
тевъ, Раковски, Левски, Бенковски и
др.—българския народъ далъ неуспо-
рими доказателства за своята търга-
вина и жизнеспособностъ. Но ако не
бѣше жеста на Царя Освободителя,
който тържествено обяви Освободи-
телната война, ний едва ли щѣхме да
доживѣемъ свѣтлата заря на свобо-
дата.

Прочее, да празнуваме 19 Февруа-
рий, най-свѣтлия празникъ за цѣлия
български народъ! И да празнуваме,
не само съ чукане на чаши, а съ
благородни замисли и полезни дѣла!
Да поздравимъ и Прогресивно-ли-

бералната партия, която е била тъй отзивчива и благосклонна към непрочната народна психология, като е избрала за патронен празник 19 Февруарий!

Да празнуваме двойния национален и патриен празник, който трябва да ни обнадява за по-свѣтли и честни дни!

Лизолът — цѣръ противъ филоксерата.

Въ в. Прогресиетъ, брой 15 отъ 12 февруарий, който влиза въ гр. Варца, е помѣстена слѣдната интересна статия, която заемаме:

Филоксерата може да се прѣмахне само чрезъ прѣмахването на зимното ѝ яйце, което тя снася едно единичко по пукнатинитѣ на чукантъ или по тия на прѣжитѣ и за което учения лозаръ французинъ Ба бияни още прѣди повече отъ 20 години писа, че е началото на злото, като е прѣпоръчвалъ и нѣколко срдства, за прѣмахването му. Французиятъ лозаръ Кантенъ, като билъ убѣденъ въ тая истина, почналъ да прилага прѣпоръчанитѣ тѣ Балбизии срдства прѣди 7—8 години върху своето на загиване вече малко лозе, отъ стара европейска лоза, като е почналъ всѣка година, слѣдъ рѣзидбата на лозето, която извършвалъ късно прѣзъ есенята да маже цѣлия чукантъ съ 5% разтворъ отъ лизолъ. Още слѣдната година г. Кантенъ забѣлзалъ, че лозитѣ които били почнали да загиватъ, дали нови филизи, а цѣлото лозе, останало до тогава не унищожено отъ филоксерата, добило единъ по-веселъ изгледъ. Употрѣбявано това срдство, по веднажъ всѣка есенъ слѣдъ рѣзидба и слѣднитѣ години, дало неочаквани резултати: лозето се засилило и подмладило, по коренитѣ вече въ 4-та година филоксерата се съвсѣмъ изгубила и плодѣтъ билъ изобиленъ. Това като научили лозаритѣ отъ Алжирия, каждѣто филоксерата, както и у насъ, не е още успѣла да унищожи всичкитѣ лозя, повикали г. Кантена да приложи начинатъ за борба съ филоксерата. И наистина, произведенитѣ опити 2—3 години на редъ дали блѣстящи резултати: лозята, които били на загиване, лѣкувани по този начинъ отъ лизолъ, бързо се завзели и подмладили. Това насърчило лозаритѣ и тѣ побързали да основатъ дружество за борба противъ филоксерата, като турпили на чело на това дружество г. Кантена и работата вече отъ 3—4 години насамъ бързо успѣвала.

Миналата есенъ това дружество напечатало своя отчетъ, въ който, между другото, се описатъ полученитѣ резултати отъ този начинъ на лѣкуване лозята, възприетъ вече отъ много лозари въ Франция и Алжирия. Отъ това което тамъ четохме дойдохме до заключението, че борбата систематически подведена отъ всичкитѣ лозари, ще даде очакванитѣ резултати: съвършеното прѣмахване на филоксерата. Въ България, до колкото свѣдѣнията ни достигатъ, той методъ, на лѣкуване лозята практикува на голѣмо г. Шостакъ отъ село Балкларъ, Еска Джумайска околия, който има 100 декари лозя и е получилъ не очаквани резултати. Лѣкуването струва много евтино, отъ 1 до 4 лв. на декаръ, което зависи отъ възрастта на лозето.

Сдружени, лозаритѣ могатъ да намалятъ разносикитѣ за лѣкуването по долъ и отъ половината на означената цѣна. Лизолътъ е единъ видъ катранъ, полученъ чрезъ суха дестилация на каменитѣ въглища; по цвѣтъ и мириса много прилича на карболовата киселина. Употрѣбва се като се размѣсатъ 4—5 килогр. лизолъ въ 100

литри вода. 40—50 литри вода стига за измазване на чуканитѣ отъ единъ декаръ лозе. Мазането става посрѣдствомъ четка, съ която бѣлосватъ стѣнитѣ съ варъ.

Прѣпоръчваме на министерството на търг. и земл. да разпространи той методъ на третиране въ цѣлата страна, слѣдъ като го добръ разучи и си послужи съ опититѣ на г. Шостакъ.

Н. Моневъ.

А. Кжрджиевъ.

ЕДНА ЗАБѢЛЖИТЕЛНА НАЦИОНАЛНА ДРАМА

(Театрални впечатления).

Миналата седмица бѣ за варненци една театрална седмица. Гостующата до неотколѣ въ града ни трупя „Съвремененъ Театръ“, ръководена отъ добръ познатия у насъ труженикъ на театралното дѣло г-нъ Матей Икономовъ, постави въ варненската сцена нѣколко драматически бисери, въ това число, и на първо мѣсто, найновото произведение на Ив Вазова, драматизирания му романъ „Подъ Игото“. Да прѣдадемъ, накъсо, впечатленията си отъ изпълнението на тая пиеса — това е цѣлата на настоящитѣ ни бѣлжки.

Ний слѣдихме съ трепетъ възторгъ съ единъ възторгъ, който граничеше съ умиленieto, онова, що се вършеше върху малката сцена на прошекския салонъ четиретѣ намени вечери, когато въ началото на миналата седмица, г. Икономовъ и достойнитѣ му сътрудници запознаха варненскитѣ граждани съ послѣдното творение на нашия великъ народенъ поетъ. Ний бѣхме тоже свидѣтели, какъ цѣлата публика, — а тѣ бѣше неизчислима и неудобното помѣщение на театралната зала се оказа на пѣно недостатъчно за да я побере, — разсена, безъ съмнѣние, отъ сжжитѣ могъщи емоции, бѣ притаили дихание, бѣше се обрнала на слухъ и зрѣние. Това е привилегията на великитѣ писатели: тѣ сж любимцитѣ на обществото, защото тѣ сж и неговитѣ най-добри служители.

„Подъ Игото“ е единъ цѣненъ приносъ на нашата национална драматургия. Ний сме този път въ присѣдственото на едно произведение, което е едно произведение цѣлно, дълбоко обмислено, съвѣстно изучено, грижливо обработено, едно произведение, въ което авторътъ е вложилъ всичкитѣ свои качества и всичкитѣ свои недостатѣци на драматургъ.

Нищо не може да бѣде по безосновно отъ упрека въ издрежняване, който Вазовитѣ золли почерпиха отъ видимата слабостъ на поета къмъ драматизирането на собственитѣ му произведения, за да му го подхвърлятъ. Намъ се вижда твърдѣ понятно неговото пристрастие къмъ най-сжжитѣ и излюбени рожби на духа му. Впрочемъ драматизирането не е нѣщо ново у Вазова: вече „Руска“ се явяваше сценическиятъ прѣводъ на поемата му „Загорка“. Драматизирането не е тѣй сжщо единъ похватъ личенъ на Вазова. Мнозина европейски писатели, отъ най-виднитѣ, сж практикували, прѣди Вазова, той похватъ, и то въ една твърдѣ широка мѣрка: Евг. Сю, Дамата съ Камелитѣ, и пр. и пр. „Дамата съ Камелитѣ“, която отъ деня на появяването си, не е прѣстанала да владѣе европейскитѣ сцени и да бѣде една отъ най-любимитѣ пиеси на широката публика, не е нищо друго, освѣнъ една драматизация.

Знаемъ, какво ще ни се възрази. Прѣди всичко, пиесата е твърдѣ дълга: състои се отъ десетъ дѣйствия, отъ които, за жалостъ „Съвременниятъ Театръ“ не ни даде двѣтъ, по всѣка въроятностъ, по съображения на декоративни неудобства. Това, дѣйствително, е едно качество, което прида-

ва на пиесата — ако само това сериозно може да послужи за основа на единъ упрекъ — характера на една срдневковна мистерия. Отъ друга страна, тукъ дѣйствието, по-нѣкога, не тече съ нужната плавностъ, интригата е доста изкуствена. Въ това, разбира се, трѣба да се вижда една концесия на вкуса на публиката, вкусъ, който не всѣкога се намира въ прѣятелски отношения съ логиката и съ художествената естетика. Ала, това, което ний сме въ правото си да изискваме отъ е на би-това драма, то е вѣрното изображение на едно общество, и на неговитѣ нрави, въ една опрѣдѣлена дата отъ живота му. Въ това отношение новѣшиятъ трудъ на Ив Вазова е едно истинско чудо. Никога въ ни кое отъ произведението на нашата домашна книжнина, една епоха не е намирала тъй пълна и тъй сполучливо своето сценическо изражение.

(Слѣдва).

ПОСРѢЩАНЕТО.

(Малка комедия).

СЦЕНА I.

(Гара: на перона на първо мѣсто личи Министръ Яревъ съ клакъ и фракъ, Губернатора, префекта, кмета, свѣтници, отъ дѣсно членовѣтъ на лонжата на чело съ прѣдседателя, който държи въ рѣцѣ пълна балалайка; единъ отъ членовѣтъ държи дааре, другия-дарбука, трети — зилъве. Отъ лѣво: директоритѣ Турчевъ, Тарговъ, Печеняговъ, Божидаровъ и госпозитѣ имъ, консулитѣ Бакелъ, Дюрки Бирманъ и госпозитѣ имъ; до тѣхъ търговския хайлайфъ — господа и госпोजи. Прави впечатление шанткерскитѣ туалети на М-те Турчевъ. По-надѣсно военна музика; отзадъ: народъ, маже, жени, дѣца. Най-отпрѣдъ перона началника на гара Ринновъ, официално облеченъ съ червена шапка. Прави впечатление присѣдственото на една голѣма група видни демократи, нѣкои дошли отъ провинцията за посрѣщане на професоръ Маркаръ.

Министръ Яревъ: (на губернатора). Професоръ Маркаръ заслужава по-бѣстѣяще посрѣщане. Нима има по-добър демократъ отъ него? Посочи ми нѣкой другъ, който да е жертвувалъ 1500 лв. за клуба на партията. Е добръ, азъ познавамъ историята на нашата партия и ти казвамъ, че професоръ Маркаръ е единъ.

Губернатора: По тоя въпросъ двѣ мнения нѣма, г-нъ Министре. Не е само това, което е направилъ г-нъ Маркаръ.

Министръ Яревъ: Ами помнете ли банкета, който ми бѣ далъ? О! нѣма да забравя този хайверъ, риби, фазани, шампанско. Азъ въ двореца не съмъ билъ така угощаванъ. Този човѣкъ заслужаваше да бѣде министръ или най-малко консулъ защото е въ пълната смисълъ на думата аристократъ. (На ухото на Губернатора тихо). Ами мадамъ Маркаръ, тая роза отъ тукашния букетъ! Ахъ, нѣма да забравя, тия розови устни, тая хубава снага, тая красивъ жестъ!...

Губернатора: Не знаемъ, г. Министре, дали, не направихме грѣшка, гдѣто нарѣдихме това тържествено посрѣщане на лице, което ще бѣде сждено и ще бѣде отведено направо въ затвора.

Министръ Яревъ: Тамъ е чаровничето я? Да посрѣщнешъ тържествено единъ човѣкъ когото ще сждятъ и да уплашимъ съ това що годѣ давление върху властта. Е добръ, нѣма зъщо да се боимъ отъ това. У насъ правитѣ сж такива. Искашъ ли примѣри: тончевисти и радослависти сж не само сждени, но и осждени, но нищо не имъ прѣчи да седятъ наредъ съ честнитѣ на гощавкитѣ въ двореца. Стамболиститѣ бѣха изправени като обвиняемъ въ народното събрание, но прѣзъ това врѣме посѣщаваха седанкитѣ въ двореца. Та искамъ да ти кажа, че това у насъ е на мода. Ами ние демократитѣ като избихме 30 души въ Русе и ранихме 100,

затвориха ли ни дѣтитѣ на двореца? Напротивъ отвориха и двѣтъ... Така, че тържествено посрѣщане на Маркаръ е нѣщо ратюция на онова, което става въ столицата. Но защо още трена не пристига?

Губернатора: Трѣба да има закѣснение. Навѣрно по гаритѣ народа пави овация на Професора, защото на всѣка гара ще се намѣрѣтъ хора, които сж внесли го нѣщичко въ дружеството „стѣнце“. Чувате ли г. Министре трена изпѣща.

Министръ Яревъ: (на професора). Заповѣдайте на музиката да засвири национания х-мнѣ.

Префекта (на капелмайстора). Г-нъ Капелникъ, засвирите Шуми Марица.

(Музиката свири Шуми Марица, трена приближава къмъ гарата; Професоръ Маркаръ въ I класно купе си подава главата на вѣнъ. Задъ него стоятъ двама стражари, които козируватъ. Трена спира Професоръ Маркаръ излиза отъ купето на терона. Приближаватъ се къмъ него Министръ Яревъ, губернатора, кмета съ златна табла на която има солъ и хлѣбъ, който поднася на професора, който си топава зальгъ хлѣбъ въ солъта и яде; прѣдседателя на лонжата му подава балалайката, отъ която пие. Слѣдъ ова, Министръ Яревъ прѣгрѣща и цалува въ уста професоръ Маркара. Сжщото правятъ кмета, губернатора, прѣдседателя на лонжата и Турчевъ. Музиката бира).

Печеняговъ (на себе си). Цалувайте, цалувайте, Вие не знаете, че една цалувка ми коства 30,00 лѣва (къмъ Таргова). Да и ще ни плати полицитѣ аджаба?

Тарговъ: Ама си простъ. Разбира се, че ще плати. Домъ министра го посрѣща съ салтавъ. Азъ мисля, че държавата ще плаи на всички пострадали отъ проф. ора, както направихъ съ пострадали отъ русенскитѣ кланета. Не виждашъ ли какъвъ принципъ иматъ демократитѣ — правителството се солидазира съ дѣйствието и дѣлата на който да е демократъ, както направихъ съ русенскитѣ кланета.

Печеняговъ. Щомъ е така да идемъ да го цѣлуваме и ние. Азъ ще го цѣлуна нѣколко пати, за да ми върне и диханитѣ.

(Отиватъ къмъ Маркаръ, прѣгрѣщатъ се и се цалуватъ; Печеняговъ цалува продължително).

Министръ Яревъ: (държи рѣчъ). Любезни и сжжити г-нъ Професоре! Не за прѣвъ пътъ имамъ честта да посрѣщамъ сжжити гости, но никогата сърдцето ми не се възнавало така, както днесъ при Вашето посрѣщане. Васъ Ви посрѣщамъ не като чужденецъ, а като човѣкъ, който е заслужилъ на българското общество въ частностъ на демократическата партия. Азъ не ще забравя никогата Вашата любеобилна и гостоприемна душа. Вие сте гордостта на България. Вие сте душата на партията. Е добръ Този народъ, който се е съралъ тукъ цѣни Вашитѣ заслуги. Наистина, Вие ще бѣдете отведени днесъ врѣменно при г-нъ Анжело, обаче, Вие влѣзте тамъ съ убѣждението, че гсѣмитѣ бръмбари не се ловятъ въ паяжина. Зайте, че отъ тамъ като излѣзете ще се издигнете до най-високото обществено стѣнало. (Прѣзъ това врѣме г-жа Турчева силно трогната плаче отъ радостъ и си бърше сълзитѣ). Проче, да живѣе професора Маркаръ, ура! (Всички викатъ ура, музиката свири шуми Марица).

Г-жа Турчева (къмъ Г-нъ Маркаръ). Най сетѣ Вие си дойдохте. Това е твърдѣ красиво.

Маркаръ: Да, върнахъ се самъ и вече не ще замѣнавамъ никадѣ. (тихо). Наистина, мислѣхъ да замина въ Америка, но Вашия образъ не ми даде спокойствие...

Министръ Яревъ: Проче, да върнемъ Професоре (къмъ стражаритѣ: Вие вземете по единъ конъ и тръгнете слѣдъ файтона).

Стражаритѣ (козируватъ). Слушаме, г-нъ Министре.

(Тръгватъ, наваръ къмъ изхода; м-ръ Яревъ подъ ржка съ г-нъ Професоръ Маркаръ, слѣдъ тѣхъ губернатора, директоритѣ, консулитѣ, членовѣтъ на лонжата и народъ. Вѣнъ край вратата на шпалъ, наредени, кредиторитѣ на дружество „Слѣнце“, селени, учители, учители, сѣсти, дѣца, вдовица).

Всички Кредитори: (При минаването на Маркаръ викатъ). Паритъ си искаме. Дайте ни паритъ!

Министръ Яревъ: (къмъ кредиторитъ). Не викайте, държавата ще плати на всички Ви! Викайте да живѣе професора!

Всички: Ура! Да живѣе професора!

(Министръ Яревъ и Професоръ Маркаръ се качватъ на единъ файтонъ; слѣдъ тѣхъ двама стражари на коне, и послѣ другитъ: Губернатора, директоритъ, консулитъ всички на файтони слѣдъ 1-я. Около 50 файтона единъ слѣдъ други. Прѣдъ 1-я файтонъ Префекта на бѣлъ конъ; народъ слѣдъ тѣхъ вика: да живѣе Професора и ура; членовѣтъ на лонжата удрятъ даарето и пр. и пѣятъ турска пѣсенъ; нѣкои отъ тѣхъ си хвърлятъ шапките на горѣ.

Левовъ: Господа, о явявамъ професора Маркаръ за почетенъ прѣдседателъ на новата „Лонжа“ вмѣсто Старокуркова.

Всички членове: Прието! Ура!

(Гласовѣтъ имъ се сливатъ съ общия народенъ гласъ).

СПЕНА II.

(Двора на затвора отъ вжтрѣшна страна, до вратата стои директоръ на затвора; срѣщу него Анжело и нарѣдъ въ шпалиръ: Младокюрковъ, Старокюрковъ, Конюкрадевъ, Маханъ, Хриколовъ, Депутатовъ, Радиновъ и Ключаровъ, надзиратели, затворници и пр... Прѣдъ вратата се спира 1-я файтонъ; слизатъ отъ него проф. Маркаръ и М-ръ Яревъ.

М-ръ Яревъ: (прѣгрѣща и цѣлува Маркара). До виждане, г-нъ Професоре, нѣкога ще Ви дойда на гости. Имайте търпение. Прочее тамъ е твърдъ добръ наредилъ г-нъ Анжело — има и „малка кожа.“ До виждане!

Проф. Маркаръ: Благодаря Ви г-нъ Яревъ. До виждане! (Яревъ си отива, а Маркаръ трѣгва къмъ вратата на затвора, слѣдъ него двама стражари; вратата се отваря, и съ встѣпането си вжтрѣ, Анжело се хвърля и прѣгрѣща Манкара, задавенъ отъ сълзи).

Анжело: О! Милий учителю! Отъ кога те чакамъ. Щѣхъ да умра безъ тебе. Всичко тукъ ми се виждаше тъмно. Сега се чувствавамъ като въ рай. Ти си моя идеалъ. Отъ днесъ не ще се раздѣля вече отъ тебѣ, както земята отъ Февъ... (Всички ги гледатъ усмихнати и насълзени).

Маркаръ: О, мой учениче! Азъ съмъ виновенъ прѣдъ тебе, гдѣто те оставихъ въ тия трудни за тебе врѣмена. Но бѣди спокоенъ; всичко ще бѣде наредено. Азъ ще ти улада тукъ живота. Азъ ще направя тукъ чудеса. Тукъ въ тая обща къща ще доведатъ всички свои другари директори, които бѣха интимни съ мене. (Съгледва Младокюркова). Браво, тукъ билъ и другъ мой ученикъ. Какво правите, Господинъ Младокюрковъ. Вие гледате сте щастливъ.

Младокюрковъ: Да, щастливъ съмъ, учителю мой, но бихъ могаль да бѣда по щастливъ, но... Извинете, учителю, Г-ната Ви дойде ли съ Васъ?

Г-нъ Маркаръ: Не, тя остана въ странство, но скоро ще дойде.

Младокюрковъ: О! Дано дойде по-скоро. Тя е необходима за тухашното общество. Тукъ всички сж загрижени безъ нея.

Маркаръ: (като съзира Хриколова и Депутатова). Браво! И вие сте тука, мои съучастници и съпартизани. Добръ че сте дошли сами, а иначе, азъ щѣхъ да Ви поканимъ. (Като съглежда Махана). А Вий, г-нъ Маханъ, какъ сте дошли тука и защо сте самъ?

Маханъ: Азъ дойдохъ по частна работа и днесъ ще си излѣза, но скоро ще дойдемъ съ другаря си и вече не щемъ за нищо съ Васъ да се раздѣлимъ...

Маркаръ: (къмъ Старокюркова). А Вие, старче, защо сте тукъ. До колкото зная, Вие сте епитропъ!

Старокюрковъ: Азъ, Г-нъ Маркаръ, и тукъ изпълнявамъ епитропска служба. Имамъ си и дискусъ. Пъкъ ще видите колко е весело тукъ. Имаме си „малка лонжа“, балалайка дааре, дарбука, зиллове и цариградски карти. Азъ вѣрвамъ, че и Вие сте донесли пѣщичко за лонжата отъ Евро-

па. Пъкъ ще се погрижите и да се събератъ повече членове.

Маркаръ: Добръ, добръ, старче. Мене и голѣмата лонжа днъ съ ме провъзгласи за почетенъ прѣдседателъ, тѣй че азъ ще взема прѣстъпче тая работа. Колкото за увеличаване числото на членовѣтъ, не се безпокойте; азъ ще отворя една уста, та тука не ще остане мѣсто за Васъ отъ нови гости.

Директора: Позволете ми, Г-нъ Професоре, и азъ да се запозная съ Васъ; това ще ми бѣде приятно. Азъ се казвамъ Манговъ.

Маркаръ: Драго ми е, Г-нъ Манче, виждъ мѣ за директоръ единъ високоинтелигентенъ човѣкъ. Азъ мисля, че ще бѣдете на нашитъ услуги.

Директора: Безпорно. Нека кажатъ господата.

Конюкрадевъ: (къмъ директора). Запознай и мене, Г-нъ Директоре, че и азъ не мога самъ да се запозная.

Директора: Г-нъ Маркаръ, позволете да Ви прѣдставя случайния Вашъ компаньонъ, Г-нъ Конюкрадевъ. Все може да Ви бѣде полезенъ съ нѣщо. Ако нѣкой пжтъ купувате кончета, може да Ви докара хубави и поевтини.

Маркаръ: (като се ржжува съ Конюкрадевъ). Приятно ми е, Г-нъ Конюкрадевъ. Азъ имамъ една идея, та съ ваша помощъ ще я осъществимъ. По нататѣкъ може да ни затрѣватъ кончета, ти ще ни ги доставишъ.

Конюкрадевъ: За Васъ душата си давамъ. Не знаямъ какъ отведнажъ Ви обичахъ.

Директора: Е тогава, Г-нъ Маркаръ, заповѣдайте горѣ.

(Анжело хваща подъ ржжа Професора и всички слѣдъ тѣхъ трѣгватъ и влизатъ въ опрѣдѣлената стая на затвора. Въ стаята широкъ наръ съ 8 легла — отъ страни другъ малъкъ съ 2 легла. По срѣдната маса, върху която една печена пуйка съ зеле, чаши и вино, отъ долу дааре, дарбука и зиллове).

Директора: Заповѣдайте, Г-нъ Професоре. Днесъ сте на обѣдъ, устроенъ отъ г-на Анжеко по случай Вашето пристигане. Ето тукъ ще живѣете. Ще спите на тоя наръ заедно съ Анжело.

Анжело: Да, учителю, ще спа съ тебе.

Младокюрковъ: Ами азъ съ кого ще спа?

Старокюрковъ: Хайде, хайде, насѣдайте! Да почнемъ съ едно маане. Вземете инструментитъ! (Младокюрковъ взема зилловѣ, Маханъ — даарето и Хриколовъ — дарбука и започватъ: Биръ ташъ атжмъ денизе... (Всички пѣятъ).

Старокюрковъ: (Насълзенъ отъ радост, подава на Маркара пълната съ вино балалайка). Благослови „малката“ лонжа, професоре!

Маркаръ: Пия за здравето на всички. Вие всички сте юберменши.

Всички: Ура! (Анжело се хвърля, прѣгрѣща и цѣлува професора).

Маркаръ: Стига толкова милувки. Ще има врѣме и за тѣхъ. Сега да ядемъ, защото съмъ много изгладилъ.

(Всички насѣдатъ.)

Завѣсата пада.

ПРѢДИ да застраховате живота си изучете новитъ, НАЙ-ИЗНОСНИ и ЛИБЕРАЛНИ тарифи на старото Дружество „АНКРЪ.“ Капитали и фондове 196.000,000.

СВѢДѢНИЯ БЕЗПЛАТНО.

Прѣдставители въ Варна:
ЧИМШИРОВЪ & СРЕБРОВЪ.

Хрохика

Кога ще станатъ изборитъ за В. Н. Събрание?

Нѣкои столични вѣстници умншленно заблуждаватъ обществото като пи-

шатъ, че изборитъ за Велико Народно Събрание щѣли да се произведатъ слѣдъ една година, че демократитъ щѣли да властвуватъ още една година. Всичко това е лъжа и нападението на демократитъ, и то въ най-скоро врѣме, е неминуемо. Прѣди всичко, камарата не е властна да опрѣдѣля датата на изборитъ за В. Н. Събрание, нито пжкъ може да дава мандатъ на извѣстно правителство непрѣменно то да произведе изборитъ. Щомъ закона за измѣнение на конституцията влѣзе въ сила, тогава, съгласно чл. 140 отъ конституцията на българското княжество, *Великото Народно Събрание се свиква отъ княза, или отъ регентството, или отъ министерския съветъ.* Щомъ е така, изборитъ за В. Н. Събрание, по всѣка вѣроятностъ, ще бѣдатъ произведени въ най-скоро врѣме. Мнозина прѣдполагатъ и твърдятъ, че днешното правителство ще произведе тия избори, но това е невѣроятно и абсолютно невъзможно. Демократитъ сж и губили всѣка почва между народа, който се е наситилъ на тѣхитъ лъжи и измами; и тѣ нѣматъ вече моралния куражъ да парадиратъ съ своята чистоплътностъ. Демократитъ извършваха тѣжки политически прегрѣшения и въ прѣдстоящитъ избори народа ще имъ засвидѣтелствува пълно презрѣние. Всѣки прозорливъ политикъ трѣбва да прѣдполага и вѣрва, че изборитъ за В. Н. Събрание ще бѣдатъ произведени отъ новъ кабинетъ.

М. Симеоновъ зловенъ!

Прословутия мошеникъ Марко Симеоновъ, спорѣдъ най-послѣднитъ положителни свѣдѣния, билъ заловенъ въ Хамбургъ. Въ единъ хамбургскъ вѣстникъ, се описва съ най-голямъ подробности залавянето на този аферистъ; той се кривелъ изъ тъмнитъ и отдалечени квартали на Хамбургъ и се маскиралъ за да улесни побѣга си. Тѣкмо въ този моментъ полицията го пипва за яката, смѣкнала му маската и Марко се опулилъ. Въ най-скоро врѣме мошеника ще бѣде доведенъ въ Варна.

Въ слѣдующия брой ний ще опишемъ прѣстѣпната дѣятелностъ на М. Симеоновъ, както и многобройнитъ му сподвижници — янлъшъ демократи.

Агитациитъ на прогресиститъ.

На 13 и 14 Февруари т. г. прѣдседателя на прогресивно-либералното бюро г. Ст. Е. Русевъ, подпрѣдседателя Зл. Бръчковъ и членовѣтъ Г. Желѣзковъ, Д. Владиковъ, М. Тодоровъ и Н. Миневъ, сж устроили политически събрания въ селата Куюджукъ, Крумово, Саржголъ и Дервентъ. Събранията сж били твърдъ добръ посетени и рѣчитъ на говорившитъ сж били изслушани съ голѣмо задоволство. Селенитъ сж заявили, че устроенитъ отъ околийския началникъ събрания, не сж били сполучливи и докарвали неблагоприятни за управлящата демократ. партия резултати. Като съзрѣли опасността, демократитъ еднага делегирани прѣдседателя на постоянната ком. Шишковъ и Р. Василева, да върватъ по диритъ на прогресиститъ и да се мжчатъ да разрушатъ онова, което тѣрвитъ създаватъ. Съ силата на властта и полицията твърдъ е възможно демократитъ да спечелятъ болшинството отъ общинскатъ съветъ, но съ една промѣна, веднага ще настѣпи прѣлвнането и демократитъ ще си останатъ толкова, колкото сж били прѣди поемането на властта.

Прѣстѣпни агитации.

Демократитъ не могатъ да се простятъ съ старитъ, и осждени отъ всѣкого срѣдства, за да изнудватъ народната воля. По случай настѣпващитъ селско-общински избори, цѣлата администрация е турена на кракъ за да се фаворизиратъ полицейскитъ кандидати.

На 13 т. м. мѣстното бюро на Варненскитъ демократи бѣ свикало публично събрание въ зала „Селение-ние.“ На това събрание сж присѣствували всички кметове, принци, писари и други влечугарски елементи. Между другитъ, произне тѣ е политическа рѣчь и доскоронния околийски началникъ Г. Михайловъ, сега контролоръ въ Варненската община. Естествено е, че съ тази си рѣчь Михайловъ е увѣщавалъ избирателитъ да подѣржатъ правителството.

Повече отъ единъ мѣсець насамъ, Варненския околийски началникъ, нѣкой си Пѣвѣ, обикаля селата на варненска околия, свиква публични събрания, държи политически рѣчи и увѣщава избирателитъ да подѣржатъ умпращащата демократическа партия. Той е говорилъ въ Аджемлеръ, Дервентъ, Саржголъ, Крумово и другадъ. Всичко това е възмутително и прѣстѣпно, но демократитъ не мигатъ. Тия ги плюещъ, а тѣ казватъ, че това е божя рочица. Чл. 161 отъ избирателния законъ запрѣщава, подъ страхъ на глоба и наказание, на държавнитъ чиновници да вършатъ агитации. Но демократитъ не пазятъ законитъ, защото тѣ сж си поставили за цѣлъ да засилватъ политическия развратъ въ страната.

Научаваме се, че прѣдседателя на мѣстното Прогресивно-либерално бюро е подаль оплакване до г. прокурора и е поискалъ да се възбуди главно прѣслѣждане противъ горѣказанитъ демократически агитатори.

Педагогически курсъ.

Въ града ни бѣ уредило Варненското окод. учителско дружество прѣзъ изтеклата седмица — посѣтени отъ около 100 души учители и учители отъ града и околията. Ние посрѣщаме тази инициатива на варнен окод. учителско дво съ съчувствие и похвала, знаейки, че подобни курсове допринасятъ твърдъ много за педагогическото усъвършенствуване на учителитъ.

Общинския заемъ.

Разрѣшено е на Варненската община да сключи петъ милиона лева отъ заемъ Бл. Народна и Землед. банки, който ще служи за регулиране на града и електрическата инсталация.

Здание за Народенъ Театръ.

Търгътъ за грубата постройка на Народния Театръ е опрѣдѣленъ. Опрѣдѣлено е сжщо и мѣстото за пострѣката, което щѣло да почва отъ входа на градската градина откъмъ Мусалата.

За постройката на театрално здание не вѣрваме да има варненски гражданитъ, който да е противъ и инициативата на г. Церова е похвална, но за избора на мѣстото, ние мислимъ, че не трѣбва така прибрзано да се рѣшава. Общината разполага съ достатъчно свободни мѣста и въ самата градска градина, които биха били по-подходящи за театрално здание — по далечъ отъ шумѣтъ на файтонитъ и публиката.

Прѣместенъ сѣдия.

Уважавания отъ всички варненци и нашия добръ приятель г. Злати Цаневъ досегаментъ въ Варна Мир Сѣдия е прѣмѣстенъ за членъ при Хасковски окръженъ сѣдъ. На мѣстото на г. Цанева е назначенъ горняорѣховския миров. сѣдия Пан. Христовъ.

Варненчинъ.

Академията на наукитъ въ Краковъ (Австрия) начепата изпизно издание на Иванъ Гржегоревски за: „grob Varnepezika“ (т. е. гробъ на Варненчика), който билъ убитъ до Варна въ 1444 год. Между иллюстрациитъ се намира ликътъ на иманярката Тодора Илиева, която разкопада

гроба до 4 км на шосето Варна—Добричъ. Писателятъ доказва, че гроба принадлежи на поляшкия царъ Владиславъ Варненчикъ.

Научаваме се, че въ годишното събрание на археологическото дружество (прѣвъ м. мартъ) ще бѣде доложено за доводитъ на Ив Гръгоровски.

Едно миѣние.

Единъ почетенъ варненски гражданинъ, като говорѣше за залавянето на Професоръ Марко изказа миѣние, че послѣдния трѣбва да бѣде съденъ по закона за разбойниците а не по общия пак. законъ. Това миѣние ни се вижда твърдѣ оригинално и приемливо, въпреки това, че Професора не си е служилъ а съ оружие, съ полици и излама. Тоя законъ трѣбва да се прилага спрямо всички умислени фалити.

Напѣнала се камилата и родила мишка.

Народняцитъ въ Варна на 13 Февруари т. г. си развалиха чорбаджийския кефъ и трѣгнаха по подражание на прогресиститъ по агитационни обиколки. Въ едно село въ вари околня сѣ имали събрание което свърши и твърдѣ неблагополучно. Единия отъ агитаторитъ, едъръ търговецъ, като не можелъ друго да каже, казалъ че скоро народняцитъ щѣли да поематъ властта. Другия се хвалилъ съ почетната си служба, която заемалъ въ Варна между търговцитъ. И въ края на крапцата станало онуй, което е казано въ заглавието. По-добъръ би било народняцитъ да агитиратъ за обявяването на републиката; тогавъ тѣ биха намѣрили повече съмишленници

Политически лѣкарь.

Единъ лѣкарь, като цѣрилъ дълги години тѣлото, почувствувалъ се, че е достатъчно подготвенъ вече да цѣри политически заболѣлия български народъ и трѣгва по агитация. Той не забравилъ обаче да си вземе и медикаменти и да почва съ цѣрене на тѣлото. Жалко е, че Такевъ не е лѣкарь, иначе тона демагогствующе сръцство щѣше да бѣде възприето отъ него. Важното е, че този лѣкарь е борецъ сръщу личния режимъ, понеже принадлежи къмъ оная тежка партия, която оѣ обявила републиката въ омота, когато Гешевъ правѣше постѣпки за царска милостъ и благоволение.

И тъй. България има вече политически лѣкари и съ тѣхна помощъ ще се събори личния режимъ.

Продаватъ се 20 акции отъ Каварненското Д-во „ЕНЕРГИЯ“ съ много износна цѣна.

За споразумѣние редакцията.

Акции отъ д-во „Будущность“ се продаватъ съ износна цѣна. Споразумѣние въ редакцията.

1—2

Рекламата е душата на търговията.

Забранено е да се чете.

За варненци и посѣтителитъ на Варна.
ВЪ ОБУЩАРСКАТА РАБОТНИЦА НА

П. А. ЩИШМАНОВЪ, умица „Драгоманъ“ № 9 се изработватъ здрави и елегантни мъжки, дамски и дѣтски обуца отъ материи отъ най-реномирани фабрики. По случай Великденскитъ празници ми пристигатъ разни цвѣтни кожи за обуца. Цѣни вѣнъ отъ всѣка конкуренция. ГОТОВИ обуца 10% по-евтина отъ обикновената цѣна. *Мъркитъ се запазватъ.* Съ почитание: П. А. ШИШМАНОВЪ

Важно за всѣка домакиня.

Гарантирани нови химически бои.

По най-лесенъ, практиченъ и гарантиранъ начинъ се боядисва разни дрехи, рокли, платоче, шапки, прежди, пояси и пр. съ **НОВИТЪ ХИМИЧЕСКИ БОИ**, които сѣ пристигнали въ магазина на **Матей Недковъ**, ул. „Царъ Борисъ“, сръщу бирария „Галата“, Варна. Боядисването става по съвършено опростенъ начинъ в костува ничтожна цѣна. *Поставления се даватъ безплатно*

Печатница „Просвѣта“, Варна.

ЛИТОГРАФИЯТА

на

П. ЗЕНГИНОВЪ & С-ие — ВАРНА,

е снабдена съ всѣкитъ принадлежности: моторъ и специални работници, приема да изработва по най-модеренъ начинъ: акции, чекове, полици, фактури, бланки, всѣкаквъ видъ етикети, визитни карти, свадбени билети, торбички за брашно, мишени за войската, корици за тетрадки и блокове, реклами и всѣки други литографически работи.

Съ най-износни цѣни

Работа чиста, бърза и гарантирана.

Съ почитание: **П. Зенгиновъ & С-ие.**

Многоуважаеми Г. Г.

Слѣдъ специализирането си въ Виена по художествената фотография, — се установявамъ въ градъ Варна и наредихъ ателието си по най-послѣднитъ изисквания на фотографското изкуство, което отворихъ за публиката отъ 1 априлъ т. г. подъ фирмата

I Модерна художествена ФОТОГРАФИЯ

находяща се въ жгловото високо здание на улица „Прѣславска“, сръщу хотелъ „Парижъ“.

Г. г. граждани, въ ателието ми портретитъ ще се изработватъ на I-во качествена истинска платина — Коледругъ, Гумидругъ и Матова книга, а така сѣщо ще приемамъ портрети за уголъмяване отъ всѣка величина, до два метра фамилни групи, сѣщо ще изработвамъ портрети по желание — върху копиренни, атласени и др. платове, които ще позволяватъ да се ператъ.

Г. г. граждани, посѣтете ателието ми за да се увѣрите че другадѣ неможете намѣри подобна артистична изработка която ще задоволи и най-взискателния посѣтителъ.

Посѣтете ателието ми, за да се увѣригъ още, че не трѣбва за напредъ да изпращате портрета си за уголъмяване въ странство, защото тѣ ще имате по солидна изработка.

Съ почитание:

Захария П. Жейновъ
Фотографъ.

Сѣщия притежателъ на Сливенското ателие „НОЖАРОВЪ“.

Важно извѣстие за г-да търговцитъ.

Съобщавамъ на г-да търговцитъ, че вече ми пристигнаха въ

ПЕЧАТНИЦАТА „ПРОСВѢТА“

повече отъ 100 вида най-разнообразни букви и орнаменти за

бланки, фактури, полици, чекове, търговски тефтери, циркуляри и пр.

Поржкитъ изработвамъ, по желание, съ два и повече цвѣта съ съвършенно намалени цѣни.

За улеснение на г-да търговцитъ, снабдихъ печатницата си съ телефонъ № 254 и държа винаги на тѣхно разположение човѣкъ за приемъ и прѣдъ, поржкитъ

Съ Почитание:
Слави Христовъ.